

Venuntiativa ut dies est dies non est. Sed in hac sola specie orationis veritas & falsitas in-
in illis uero ceteris minime uolens autem aristoteles ostendere multas esse orationes. & non
omnem orationem esse enuntiativam. hoc addidit. **DE PRAE CATLO ORATIO**
QUI DEM EST SED NEQ. UERA NEQ. FALSA.

tenim deprecationis in orationis speciebus. ponit sed nulla in ea ueritatis natura falsitatisq.
cognoscitur. **ET CETERA QUI DEM RELINQUANTUR RETHORICE**
ENIM UEL POETICAE CONVENIENTIOR. CONSIDERATIO EST EN
TIATIUA UERO PRAESENTIS EST SPECULATIONIS.

Depricativam inquit & optativam & uocativam atq. imperativam posuit atq.
oratoribus relinquamus illis enim uel ad imitandos uel ad mouendos. affec-
tus ea & de orationis species adsumuntur. Nisi uero philosophi. quibus uer-
tatis & falsitatis discretio curae est. de illa oratione tractamus in qua utrum lib. & omni
possit agnosci in enuntiatione uera aut ueritas est aut falsitas quo circa nos quoq. de
nuntiatione tractemus. Est autem una prima oratio enuntiativa adfirmatio. II.
Deinde negatio. III. Aliqua coniunctio eune. Enuntiativorum. oratione aliae sunt
pseune ut: homo animal est. Aliqua coniunctio eune ut: si homo: animal est. homo
est enim & animal est dicitur. Sed addita coniunctio eune: si una red dicitur. Caru
autem quae coniunctiones sunt prima: adfirmatio. Secunda negatio. hoc enim
tollit negatio quod adfirmatio ante constituit & hoc negatio diuidit quod illa coniunxit. Enuntia-
tiuarum. igitur orationum earum quae sunt pseune prima: adfirmatio deinde negatio.
Aliqua sunt non pseune sed cum plures sunt. naturaliter uinefiunt. coniunctione ne-
cesse est autem OMNEM ORATIONEM ENUNTIA TIUAM EX UER-
BO ESSE UEL CASU ET ENIM HOMINIS RATIONI. SINON AUTEM
AUT ERIT. AUT FUIT AUT ALIQUID HUIUS MODI. ADDATU R
NONDUM EST ORATIO ENUNTIA TIUA.

Aristoteli greco textum non habet ita ut nos supra posuimus sed hoc modi: **ET ENIM**
NON OMNIS SINON AUT EST. AUT ERIT AUT FUIT ET CAETERA.
ubi intelligendum relinquentem philosopho quod de ratione dicitur & id est de definitione.
quae graecae longum dicit sed cum supra de oratione tractatur. quae apud illos eodem modo. longus
uocatur. Unde hominis ratione id est de definitione uella dicere quoniam non con significat.
uerum falsum nisi ciat aut fuit addatur. Communione uocabuli usus. ad longum de quo
superius tractabatur raula. ut non orationem intellegeremus sed potius rationem de qua
re illis nunc sciamus facimus si qui graeco orationis peritio mis. forte culpa bunt. Cur quod
illic non fuit nrae trans latini. adieremus. Nos enim ad faciliorem intellectum. lati-
ne orationi famulantes. hoc ad posuimus. qui de oratione loquentib. intellectus ad ratio-
nem. nisi id est & adiectum trans ferri non poterat totum uero quod dicit. tale est.
Enuntiativae orationis sunt. simplices haec uerba constituunt. Ex duob. enim nominib.
solis enuntiatio non fit. ex nomine autem. & uerbo fit ut est homin uuit. fit quoq. ex
solis uerbis ut est ambulare moueri fit & iam ex casu uerbi ut socrates fuit & iam
uel dies erit. Erat enim & fuit uerbis casus sunt. Quocirca enuntiativum oratione

VENUNTIATUA ut dies est dies non ē. Sed in hac sola specie orationis ueritas & falsitas in-
in illis uero ceteris minime uolens autem aristoteles ostendere multas ēē orationes. & non
omnem orationē ēē enuntiatiuam. hoc addidit. DE PRÆCATIO ORATIO
QUI DEM EST SED NEQ. UERA NEQ. FALSA.

tem in deprecatione orationis speciebus. ponit sed nulla in eueritatis natura falsitatisq.
cognoscitur. ET CETERA QUI DEM RELINQUANTUR RETHORICE
ENIM UEL POETICAE CONUENIENTIOR. CONSIDERATIO EST EN-
TIATUA UERO PRÆSENTIS EST SPECULATIONIS.

De precatuam inquit & optatiuam & uocatiuam atq. imperatiuam potius atq.
oratoriis relinquamus illis enim uel ad imitandos uel ad mouendos. affec-
tus & de orationis species adsumuntur. Nisi uero philosophi. quibus uer-
tatis & falsitatis discretio curae est. de illa oratione tractamus in qua utrum lib. & oum
possit agnosci in enuntiatione uero aut ueritas est aut falsitas quo circa nos quoq. de
nuntiatione tractemus. Est autem una prima oratio enuntiatiua adfirmatio. 11.
Deinde negatio. 111. Aliqua conuentione uero. Enuntiatiuarum. orationē alie sunt
pseunt ut: homo animal est. Aliqua conuentione uero ut: si homo: animal est. homo
est enim & animal est dies sunt. Sed addita conuentione que: si una red dicitur. Carū
autem que conuentiones sunt prima: adfirmatio. Secunda negatio: hoc enim
tollit negatio quod adfirmatio ante constituit & hoc negatio diuidit qd illa coniunxit. Enun-
tiuarum. igitur orationum earum que sunt pseunt prima: adfirmatio deinde negatio.
Aliqua sunt non pseunt sed cum plures sunt. naturaliter inesse sunt. conuentione. NE-
CESSÉ EST AUTEM OMNEM ORATIONEM ENUNTIATIUA EX UER-
BO ESSE. UEL CASU ET ENIM HOMINIS RATIONI. SINON AUTEM
AUT ERIT. AUT FUIT AUT ALIQUID HUIUS MODI. ADDATUM
NONDUM EST ORATIO ENUNTIATIUA.

Aristoteli greco textum non hē. ita ut nos supra posuimus sed hoc modi. ET ENIM
NON OMNIS SINON AUT EST. AUT ERIT AUT FUIT ET CÆTERA.
ubi intellegendum relinquentis philopho quod de ratione dicere & idē definitione.
quā greci longum dnt sed cum supra de oratione tractasset. quē apud illos eodē modo. longus
uocatur. Dū de hominis ratione idē definitione uella dicere qm non con significat.
uerumt falsum nisi erit. aut fuit addatur. Cōmunionē uocabuli usus. ad longum de quo
superius tractabat rāula. ut non orationem intellegeremus sed potius rationem de qua
re illis nunc satis facimus si qui grece orationis peritiois. forte culpa bunt. Cur quod
illuc non fuit nrae trans latini. adieremus. Nos enim ad faciliorem intellectum. lati-
ne orationi famulantes. hoc ad posuimus. qui de oratione loquentib. intellectus ad ratio-
nem. nisi deesse adiectum trans ferri non poterat totum uero quod dicit. tale est.
Enuntiatiue orationis sunt. simplices huius uerba constituunt. Ex duob. enim nominib.
solis enuntiatio non fit. ex nomine autem. & uerbo fit ut est homo uiuit. fit quoq. ex
solis uerbis ut est ambulare moueri: fit & iam ex casu uerbi ut socrates fuit & iam
uel dies erit. Erat enim & fuit uerbicatus sunt. Quocirca enuntiatiuum orationē

ta aut minusculo nasceretur. taliquocustatus membro naturale totius sue plenitudinis
dispendui sostiretur. Iterū hō autē uelut ināequales intemperantias mediū tēperam
tū limitis sostitus est ille numerus qui perfectus dicitur est iustus scilicet & emulator quinē sup
uacua pgressionē dirigitur per contracta rursus diminutione pmittit sed medietatis
obtinē locū qui suis aequis partib: nec trasatur habundantia nec egē inopia. Ut VI
uel XXVIII. quāq: senarius habet partem mediā id est tres. & tertiam id est duos. & sextā
id est .1. quē in unā summā si redacti sint idē. III. II. I. partitū numerici corporis suis partib:
inueniuntur. XXVIII. uero habet medietatē XIII. & quartā. VII. & septimā. IIII. quartā de
cimā II. uigēsimā octauā .1. quē in unū redacti totū partib: corpus equabunt in uno enī
nuncē partes XXVIII. efficiunt. Et si autē in his quoq: magna similitudo uisus est & uirtu.
perfectos enī numeros rari inuenies eosq: facile numerabiles quippe qui pauci sunt & nimis
constantiori ordine creati. Atq: uero supfluos infinitosq: repperies nec ullis ordinibus
passim inordinatēq: dispositos et anullo cesso sine generatos. Sunt autē perfecti numeri
in tri denarium numerū. VI. In tri centinariū XXVIII. In tri millenariū. CCC LX LVI.
in tri decem milia VII. & c. XXVIII. & semphū numeri duab: partib: terminantur. VI & c.
VIII. & semphū alēnam in hos numeros sumariū finē puenient. Nam & primā. VI. in de
XXVIII. post hos CCC LX LVI. Idē senarius qui primus post quē. VII. c. XXVIII. idē
octonarius qui secundus. Maiores uero inaequalitatis numeri quinque sunt partes. I. scilicet una
quē multiplex uocatur. Alia supparticularis scilicet tria suppartiens. quāta multiplex supparti
cularis. Quinta multiplex suppartiens. In uiginti quinque maioris partib: oppositae sunt
Nā quinque partes quē minoris singillatim speciebus idē nominib: si uincupantur solatantiū
ppositione distantes. Dicitur enī submultiplex subsupparticularis subsuppartiens. Sub
multiplex supparticularis submultiplex suppartiens. In primā parte simultiplicatur nu
merus multiplex dicitur. In secundā parte supparticularis dicitur. In tria suppartiens.
In quāta multiplex supparticularis. In quinta multiplex suppartiens. Minus uero
numeraliqua pars unus subter atq: idē p partes secundū maioriū normā multitudinēq: pro
tenditur.

DE PARIBUS ET IMPARIBUS NUMERIS.

Discriptio autē quae subposita est hoc modo facta est. quātoscuq: in ordine
paritē pariū numerorū ternarius numerus multiplicauit. quicūq: ex
eo pcreatus sit primus uersus dispositus. Rursus quicūq: idē multiplicante
quimurionatus sit. Secundoloco constitutus. Post uero quos septenarius